GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

El glifosat i l'opinió pública

Opinió | 17/04/2016 | 21:58

Probablement el principi actiu de l'herbicida més utilitzat a nivell mundial

No tinc cap dubte que el progrés en l'àmbit de la comunicació és extraordinari i constitueix una eina que contribuirà a millorar la qualitat de vida de moltes persones, almenys això espero.

Però com tot té el seu costat fosc, un petit grup ben organitzat i que pertany al món digital, és a dir, compost majoritàriament per joves, pot crear un estat d'opinió que ni coincideix amb la majoria, ni està sustentat en fets reals, malgrat ser aclaparadorament sonor en virtut de la multiplicació del seu missatge en xarxes socials, el que els dóna una capacitat d'influència que no es correspon amb el seu pes real en la societat i porta al fet que, des de determinades instàncies, passem al: "cal fer-ho perquè és el que vol l'opinió pública".

Puc citar-los infinitat de casos en tots els àmbits. L'últim, acabo de tenir lloc a Brussel·les, la capital política d'Europa, on un grup d'europarlamentaris ens diuen que els agricultors hem d'organitzar-nos per a compensar la "moguda" que tenen muntada els Verds i afins al Parlament Europeu on, un dia sí i un altre també, proposen tota classe de mesures suposadament "progres" en contra de gairebé tot el que es mou.

Ara li ha tocat el torn al glifosat, probablement el principi actiu de l'herbicida més utilitzat a nivell mundial. No serveix de res que milers d'informes tècnics avalin la seva innocuïtat, ni que l'Autoritat Europea de Seguretat Alimentària (EFSA) hagi emès un dictamen favorable. Només n'hi ha prou que en algun recòndit racó algú hagi suggerit la possibilitat que sigui cancerigen, no importa en quines condicions, ni a quina dosi, només cal que algú deslligui la fera perquè s'inicïi la caça i es posi en marxa la campanya: 'a per ell!

Naturalment, els governs, espantats per la pressió mediàtica, comencen a plantejar dubtes. Així, Alemanya -on els Verds tenen pes- flaqueja i, després d'ella, tots els altres es posen de perfil. La Comissió Europea, manca del lideratge d'altres temps, segueix el camí de Pilat, i és molt probable que acabi rentant-se les mans i deixant que els països decideixin (aquesta està sent la

seva actuació més freqüent en cas de conflicte). I després vindrà la batalla entre països, amb missatges del tipus: "si el fas servir, no m'enviïs les teves produccions". I finalment, sota el conegut recurs per no afrontar el problema, vindrà l'anomenat "principi de precaució", i el glifosat acabarà com altres de les moltes eines que ja van ser injustament prohibides a l'agricultor europeu.

La tantes vegades llorejada agricultura de conservació, una de les pràctiques més eficients en la lluita contra el canvi climàtic, es recolza precisament en la utilització d'aquest herbicida per evitar el conreu, l'erosió i l'emissió de CO_2 a l'atmosfera (agent causant de l'escalfament global). Amb el que estarem donant un enorme pas cap enrere en la conservació del medi ambient, el mínim conreu i en definitiva, en la pròpia sostenibilitat de l'activitat agrària.

Però això poc els importa a aquests grups que mai mesuren les conseqüències dels seus actes, ni han de reconèixer errors del passat, ni tirar endavant les seves economies, haurà estat un altre triomf de la seva "lluita per un món millor".

I els agricultors... Què estan fent? No és una excusa: treballen cada dia, van tirar endavant les seves explotacions en un entorn cada vegada més restrictiu, afronten prohibicions i regles de vegades mancades de sentit; s'adeqüen com poden a les modes del moment i a les exigències cada vegada més altes del mercat, suporten una burocràcia cada vegada més gran, en una paraula i com fa tanta gent d'altres àmbits: intenten sobreviure.

Mentrestant, aquells que ens perdonen la vida cada dia amb els seus invents i que donen l'esquena a la raó i a la ciència, aquells que pul·lulen pel Parlament amb la seva aura de salvadors, cobrant gairebé sempre a la nostra costa, continuen passejant la seva motxilla pel món tan ricament. És per tornar-se bojos.

Ha arribat l'hora de dir prou, no només els agraris, sinó tots. Si ja comptem amb la legislació més escrupolosa i els millors científics del món, si tenim l'Autoritat de Seguretat Alimentària més rigorosa, deixem que sigui ella la que vetlli per la salut de tots els ciutadans europeus, que sigui l'EFSA qui, amb criteris científics decideixi, sinó, ¿Per a què la paguem? Prou de proclames

sense fonament, els ciutadans no són les xarxes socials, la raó no la donen ni la treuen els "trending tòpic".

Autor: Jesús Domingo Martínez/GN

https://gironanoticies.com/noticia/36762-el-glifosat-i-lopinio-publica.htm